

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.673/2007/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Rácsai Lajos ügyvéd (4025 Debrecen, Piac u. 1-3. II/15.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a ... jogtanácsos által képviselt alperes neve, címe alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.P.20.610/2006/40. számú ítélete ellen az alperes részéről 43. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja és az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 120 000 (Egyszázhuszezer) forintra leszállítja.

A perrel felmerült másodfokú költségeiket a felek maguk viselik.

Kötelezi az ítéltábla az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 7 200 (Hétezer-kettőszáz) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

2005. április 8. napján a gyalogosan közlekedő felperest egy - az alperesnél kötelező gépjármű felelősségbiztosítással rendelkező - személygépkocsi vezetője elütötte. A baleset következtében a felperes maradandó károsodással járó fizikai-, valamint pszichikai sérüléseket szenvedett.

A felperes módosított kereseti kérelmében 5 100 000 Ft és annak 2005. április 8. napjától járó kamata, mint nem vagyoni kártérítés, valamint 33 000 Ft gyógyszerkiadással felmerült költség és 2005. április 8. napjától havi 30 000 Ft járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes módosított ellenkérelmében 2 000 000 Ft összegű nem vagyoni kártérítést meghaladóan a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 2 000 000 Ft-ot és annak 2005. április 8. napjától a kifizetés napjáig járó kamatát, valamint 240 000 Ft összegű perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 120 000 Ft le nem rótt eljárási illetéket és 10 155 Ft állam által előlegzett költséget.

Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a perköltség viseléséről a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése alapján határozott, az alperest a terhére megállapított marasztalási összeghez igazodó és a felperest képviselő ügyvédnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja és a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján meghatározott munkadíjat magába foglaló perköltségről.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatásával a perköltség fizetésére való kötelezésének a mellőzését kérte. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban a felperes keresetének jogalapját nem vitatta, peren kívül a felperes által igazolt vagyoni kártérítési igényeket megtérítette. A nem vagyoni kártérítés tekintetében a peren kívül beszerezett szakértői vélemény a felperes állapotát nem tartotta véglegesnek, 2006. júniusában újabb vizsgálatot tartott szükségesnek. Erről a felperes jogi képviselőjét 2006. január 30-án tájékoztatta. Lényegében a perben kirendelt orvosszakértő véleménye alapján került abba a helyzetbe, hogy a felperes nem vagyoni kártérítési igényére érdemben nyilatkozzon és az elsőfokú bíróság az általa elismert összeget meghaladóan el is utasította az erre irányuló kereseti kérelmet. A felperes a vagyoni kártérítési igénye tekintetében teljes egészében, a nem vagyoni kártérítési igénye esetében - helyesen - 3 100 000 Ft összeg tekintetében peresztes lett. A felperes keresete önmagában a nem vagyoni kártérítésre vonatkozóan is eltúlzott volt, ugyanakkor az alperes a perre okot nem adott, ezért a Pp. 80. § (1) bekezdését is figyelembe véve, a Pp. 81. § (2) bekezdése nem alkalmazható.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperesnek 20 000 Ft + ÁFA másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt részben az alábbiak szerint találta alaposnak.

Az ítélőtábla fellebbezés hiányában a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel nem érintette az elsőfokú ítéletnek az alperest nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelező, valamint a felperes keresetét részben elutasító rendelkezéseit.

Az alperes fellebbezésében egyrészt arra hivatkozott, hogy a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése - figyelemmel a Pp. 80. § (1) bekezdésére is - nem volt alkalmazható.

A Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt szabály két konjunktív feltételt tartalmaz, nevezetesen, hogy az alperes a perre okot nem ad és az első tárgyaláson azonnal elismeri a felperes követelését.

Azt a tényt, hogy az alperes mikor szolgáltat okot a perre, a bíróság az eset összes körülményeinek gondos mérlegelésével határozza meg. A káresemény bekövetkezésének időpontjában hatályos szövegű 190/2004. (VI. 8.) Korm. rendelet 9. § (3) bekezdése szerint a károkozó felelősségbiztosítója köteles a kártérítési igény benyújtásától számított 3 hónapon belül a károsultnak:

- kellően megindokolt kártérítési javaslatot tenni azokban az esetekben, amelyekben a felelősség nem vitás és a kárt összegszerűen megállapították, vagy
- indokolással ellátott választ adni a kárigényben foglalt egyes követelésekre, azokban az esetekben, amikor a felelősséget nem ismerik el, vagy az nem egyértelmű, vagy a teljes kárt összegszerűen nem lehet megállapítani.

A felperes 2005. június 29-én kelt levelében jelentette be kárigényét, az alperes 2005. október 17-én 67 400 Ft vagyoni kártérítést átutalt, 2006. január 31-én kelt levelével nem vagyoni kártérítési előleg utalására nem látott lehetőséget, mert a baleseti sérüléssel okozati összefüggésben maradandó egészségkárosodás a szakértői vélemény szerint teljes bizonyossággal nem volt megállapítható. Az egyik szakértői vélemény szerint 2005 év végén szükséges újabb vizsgálat, a másik szakértői vélemény szerint - amely 2005 év végén készült - 2006. júniusától szükséges az ismételt felülvizsgálat.

A fentiekből megállapítható, hogy az alperes a kormányrendelet szerinti határidőt nem tartotta be, az elsőfokú eljárásban 5. sorszám alatti ellenkérelme a kereset teljes elutasítására irányult, ebből következően a Pp. 80. § (1) bekezdése nem volt alkalmazható.

A Pp. 81. § (2) bekezdése szerint a részleges pernyertesség körében eltérő szabály érvényesül abban az esetben, ha a per kártérítésre irányul vagy olyan követelés iránt folyik, amelynek megállapítása bírói mérlegeléstől függ. Ez esetben az alperest akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de az nem volt nyilvánvalóan túlzottnak tekinthető. A Legfelsőbb Bíróság Pf.III.20.028/1993. számú ítéletében 3 000 000 Ft nem vagyoni kártérítési követeléssel szemben 1 000 000 Ft megfizetésére kötelezte az alperest és a követelést nem tekintette nyilvánvalóan túlzottnak.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a Pp. 81. § (2) bekezdését alkalmazta, azonban a perköltség összegét nem jól határozta meg.

A Pp. 81. § (2) bekezdése szerint az alperest a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére lehet ebben az esetben kötelezni. Az elsőfokú bíróság az alperest 2 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte, ezért a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint a perköltség összege helyesen 100 000 Ft, melyet a 4/A. § (1) bekezdése szerint az általános forgalmi

adóval növelten az ítéltábla összesen 120 000 Ft-ban állapította meg, melyre az alperes fizetési kötelezettségét leszállította.

Az alperes fellebbezése részben sikeres volt, ezért az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségeit mindegyik fél maga viseli.

A fentiek szerint az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel érintett ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

D e b r e c e n, 2008. május 20. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró, Dr. Pataki Istvánné sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -